

RIGSADVOKATEN

Opsamling på det anklagerfaglige fokusområde om den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse (nykriminaliseringen)

Rigsadvokaten, marts 2023

Anklagemyndigheden udpeger hvert år en række anklagerfaglige fokusområder i retspraksis. Fokusområderne følges særligt nøje, og retspraksis om fokusområderne offentliggøres løbende i Anklagemyndighedens Vidensbase. Ved afslutning af et fokusområde udarbejdes en opsamling med de vigtigste konklusioner på baggrund af arbejdet med området og den retspraksis, der foreligger.

Ved udgangen af december 2022 blev nykriminaliseringen af voldtægt ved samleje uden samtykke, jf. straffelovens § 216, stk. 1, og voldtægt ved andet seksuelt forhold uden samtykke, jf. straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, afsluttet som anklagerfagligt fokusområde i retspraksis. Området har været fulgt som fokusområde i to år.

I denne opsamling kan du læse de vigtigste konklusioner, som tager udgangspunkt i den retspraksis, der er offentliggjort i Anklagemyndighedens Vidensbase, samt domme, der er trykt i Karnov.

Voldtægt (nykriminaliseringen)

Den 1. januar 2021 trådte den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse i straffelovens § 216 i kraft ved lov nr. 2208 af 29. december 2020. Ændringen indebar en udvidelse af det strafbare område, således at samleje med en person, som ikke samtykker heri, er voldtægt. Også andet seksuelt forhold end samleje med en person, der ikke samtykker, er omfattet af nykriminaliseringen, jf. straffelovens § 225.

Sager om voldtægt omfattet af nykriminaliseringen blev fra bestemmelsens ikrafttrædelsesdato udpeget som et anklagerfagligt fokusområde med henblik på at afklare anvendelsesområdet og rækkevidden af den nye samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse i retspraksis samt afklare straffniveauet i disse sager.

Det nykriminaliserede område omfatter ifølge forarbejderne (L 85 af 11. november 2020) voldtægt ved samleje og andet seksuelt forhold end samleje uden samtykke i situationer, hvor der ikke anvendes tvangsmidler (f.eks. vold, trussel om vold eller anden tvang), og hvor forurettede ikke befinder sig i en tilstand eller situation, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. De forhold, som før indførelsen af den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse var strafbare som voldtægt, er fortsat kriminaliseret efter straffelovens § 216, idet der under disse omstændigheder ikke kan foreligge et frivilligt givet samtykke.

Efter forarbejderne til voldtægtsbestemmelsen skal et samtykke vurderes uformaliseret og ud fra en samlet bedømmelse af omstændighederne ved den konkrete situation, og der angives i forarbejderne en række momenter, som kan inddrages i samtykke- og forsætsvurderingen. Det fremgår således blandt andet, at et samtykke skal gives frivilligt og være udtryk for den pågældendes frie vilje, bedømt ud fra omstændighederne ved den konkrete situation. Samtykke kan komme til udtryk gennem ord eller handling og på

forskellige måder og i forskellige former. Der må som udgangspunkt være en formodning for, at en person, der samtykker i et samleje, ikke blot forholder sig helt passivt, men deltager i et eller andet omfang. Handlinger, der kan være udtryk for et samtykke til samleje, vil f.eks. kunne være kys, berøringer, nydende lyde eller relevante bevægelser, f.eks. at man vender sig mod den anden person, selv hjælper til med at tage sit undertøj af, udfører samlejebevægelser eller lignende.

I de situationer, hvor der er udvist total passivitet fra den ene persons side, er der en formodning for, at vedkommende ikke samtykker, og derfor må den person, der ønsker samleje gennemført, gøre noget for at sikre sig, at vedkommende samtykker. I de situationer, hvor samtykke på den ene eller anden måde er kommet til udtryk, men hvor der undervejs udvises passivitet, og der derfor er anledning til at overveje rækkevidden af samtykket, vil der ligeledes skulle foretages en konkret og samlet vurdering af, om der af den konkrete situation og sammenhæng fremgår et samtykke til de seksuelle forhold.

Det er personernes adfærd umiddelbart i sammenhæng med og på tidspunktet for samlejet, som er afgørende for vurderingen af, om der foreligger samtykke. Flirtende adfærd, kys tidligere på aftenen, eller det forhold, at en person er gået med en anden person hjem, kan ikke i sig selv anses som samtykke til et samleje. Et samtykke må - navnlig ud fra retssikkerhedshensyn - vurderes objektivt ud fra oplysningerne om personens deltagelse i samlejet, herunder personens ord og handlinger, og ikke ud fra personens indre overbevisning. Dette indebærer f.eks., at en person, som efter sin indre overbevisning ikke ønsker et samleje, men som alligevel vælger at gå med til samlejet, vil skulle anses for at have samtykket i samlejet.

Bestemmelsens anvendelsesområde og rækkevidde

En gennemgang af den retspraksis, der er offentliggjort i Anklagemyndighedens Vidensbase, samt domme, der er trykt i Karnov, fra 2021 og 2022, hvor den nye bestemmelse om samtykkebaseret voldtægt har været et fokusområde, viser, at der er afsagt en række domme, der belyser bestemmelsens anvendelsesområde. Domstolene ses i præmisserne i vid udstrækning at henvise til og inddrage bemærkningerne fra forarbejderne om forståelsen af samtykkebegrebet.

Flere domme vedrører tilfælde, hvor den forurettede har forholdt sig helt passiv under det seksuelle overgreb, f.eks. [AM2022.12.08Ø](#), [TfK2022.220V](#) og [AM2021.11.19Ø2 \(U.2022.430Ø\)](#). I dommen [AM2022.12.08Ø](#) blev tiltalte, som var 15 år på gerningstidspunktet, dømt for voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje begået på et værelse på en skole, hvor både tiltalte og forurettede var elever. Byretten lagde blandt andet vægt på forurettedes forklaring om, at han under overgrebet forholdt sig passiv, idet han "frøs" og lod, som om han sov, ligesom retten fandt det bevist, at de seksuelle handlinger, som tiltalte udsatte forurettede for, fandt sted uden dennes samtykke, hverken udtrykkeligt eller ved adfærd. Blandt andet af de grunde, som byretten havde anført, fandt også landsretten tiltalte skyldig.

I dommen [AM2021.11.19Ø2 \(U.2022.430Ø\)](#) blev det lagt til grund, at forurettede ikke havde givet samtykke, og tiltalte blev fundet skyldig i voldtægt ved samleje og andet seksuelt forhold end samleje samt blufærdighedskrænkelse. Tiltalte og forurettede var ekskærester og havde den pågældende dag aftalt at mødes. Landsretten lagde ved vurderingen af skyldsspørgsmålet blandt andet vægt på forurettedes forklaring om, at hun forholdt sig passiv og på intet tidspunkt deltog aktivt i de seksuelle aktiviteter, ligesom hun på intet tidspunkt kom med stønnende lyde. Landsretten fandt efter en samlet vurdering, at det måtte have stået klart for tiltalte, at forurettede ikke havde givet samtykke, og at tiltalte således havde forsæt til voldtægt.

En række øvrige domme vedrører tilfælde, hvor forurettede undervejs har sagt fra eller har givet udtryk for sin ulyst, men hvor gerningsmanden alligevel har gennemført den seksuelle handling, f.eks. [AM2022.03.24H](#) ([U.2022.2048H](#)), som omtales senere, og [TfK2022.318V](#). I dommen [TfK2022.318V](#) blev tiltalte fundet skyldig i to forhold af voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje begået samme aften mod samme forurettede i forbindelse med et firmaarrangement på en restaurant, som forurettede og tiltalte begge deltog i. Retten lagde til grund, at forurettede ikke havde givet samtykke til det seksuelle forhold, og at forurettede klart over for tiltalte havde givet udtryk for, at hun ikke var indstillet på sex med ham, blandt andet ved at sige "stop så" eller "hold så." Det kunne ikke tillægges betydning, at forurettede ikke gjorde fysisk modstand over for tiltalte.

I dommen [AM2022.12.20Ø](#) blev tiltalte fundet skyldig i voldtægt ved samleje og andet seksuelt forhold end samleje i en sag, hvor han under sit arbejde som taxichauffør sent om natten kørte forurettede, som var træt og beruset og på vej hjem, til et øde område, hvor hun ikke kunne få hjælp, og hvorfra hun vurderede, at hun ikke kunne flygte. Her gennemførte han et fuldbyrdet samleje og andet seksuelt forhold end samleje uden hendes samtykke. Retten lagde til grund, at forurettede befandt sig i en ubevidst frygtbetinget tilstand fremkaldt af gerningsmanden, hvorefter hun adlød og udførte de handlinger, som gerningsmanden bad om, og at det ikke var at betragte som et samtykke fra forurettede.

Gennemgangen af retspraksis viser desuden, at hovedparten af voldtægtssagerne vedrører forhold, som også ville have været strafbare efter den tidligere voldtægtsbestemmelse – både i tilfælde, hvor der er anvendt vold, trusler om vold eller tvang, men også tilfælde, hvor den forurettede befandt sig i en tilstand eller situation, hvor den pågældende var ude af stand til at modsætte sig handlingen. I sidstnævnte tilfælde har domstolene i en række sager inddraget betragtninger fra forarbejderne til

den nye samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse i forhold til vurderingen af, hvorvidt der er givet samtykke. Domstolene har blandt andet i disse sager lagt til grund, at forurettede forholdt sig helt passiv på grund af søvn, beruselse eller indtagelse af euforiserende stoffer og derfor ikke havde givet samtykke eller var i stand hertil, f.eks. [TfK2023.14V](#), [AM2021.07.08Ø3](#) ([U.2021.4110Ø](#)) og [AM2021.10.21V2](#) ([TfK2023.23V](#)), som omtales senere.

Frifindende domme

Der er i perioden også afsagt flere frifindende domme, som inddrager betragtninger fra forarbejderne om, hvilke momenter der skal lægges vægt på i vurderingen af, om der foreligger et samtykke.

I dommen [U.2022.3585Ø](#) var to personer (T1 og T2) tiltalt for voldtægt ved at have haft samleje og andet seksuelt forhold end samleje med forurettede, der ikke samtykkede heri. Byretten lagde til grund, at forurettede frivilligt indlod sig på at have samleje med T2, og at hun var indforstået med, at T1 også lagde sig i sengen, imens samlejet stod på. Byrettens flertal lagde til grund, at forurettede "*tog imod*" et kys fra T1, og at det kunne forstås som et samtykke til, at han deltog i det seksuelle. Byrettens flertal lagde endvidere til grund, at den første oralsex, som forurettede gav T1, blev gennemført ved, at hun hævede hovedet og hjalp til med hånden, ligesom byrettens flertal fandt, at forurettede aktivt havde medvirket ved den øvrige del af de seksuelle akter. Landsretten tiltrådte, at det måtte lægges til grund, at forurettedes aktive medvirken til de seksuelle handlinger måtte forstås som et samtykke hertil. Landsretten lagde også til grund, at da den forurettede senere tilbagekaldte sit samtykke over for T1, stoppede T1. Der skete således frifindelse for begge de tiltalte.

I dommen [AM2021.11.10V](#) ([U.2022.307V](#)) frifandt landsretten tiltalte for voldtægt i en sag, hvor forurettede forvekslede tiltalte med en anden, hvorefter hun havde seksuelt

samkvem med ham. Landsretten fandt, at tiltalte havde haft forsæt til at udnytte denne vildfarelse, men at forurettede havde givet samtykke ved at medvirke til de seksuelle handlinger. Landsretten henviste i den forbindelse til forarbejderne til den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse, hvor det bl.a. fremgår, at en person kan anses for at have givet samtykke, uanset at pågældende er blevet "snydt". Landsretten lagde i øvrigt til grund, at forurettede havde samtykket til det seksuelle forhold ved blandt andet at medvirke til at tage tøjet af. Tiltalte blev herefter dømt for tilsnigelse af samleje og andet seksuelt forhold end samleje med en person, der forveksler gerningsmanden med en anden, efter straffelovens § 221, jf. til dels § 225. Det bemærkes, at dommen har givet anledning til, at justitsministeren den 22. februar 2023 fremsatte et lovforslag, der indebærer, at tilsnigelse af samleje med en person, der forveksler gerningspersonen med en anden, sidestilles med voldtægt, således at tilsnigelse af samleje fremover også karakteriseres som voldtægt. Lovforslaget forventes at træde i kraft den 1. juli 2023.

Derudover viser gennemgangen af retspraksis, at der i sager vedrørende den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse stilles samme høje beviskrav som i andre straffesager. Hvis tiltaltes og offerets forklaringer vurderes at være lige troværdige og i fraværet af vægtige støttebeviser, skal der ske frifindelse, jf. herved [AM2022.01.18Ø](#) og [AM2022.12.21Ø](#).

I dommen [AM2022.12.21Ø](#) frifandt landsretten den tiltalte for voldtægt i en sag, hvor han var tiltalt for at have voldtaget to kvinder på forskellige tidspunkter. I det ene forhold fandt landsretten, at forurettede under samlejet befandt sig i en tilstand eller situation, i hvilken hun var ude af stand til at give samtykke. Flertallet i landsretten fandt imidlertid, at der ikke var ført fuldt tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte var klar over, at forurettede befandt sig i en tilstand, hvor hun var ude af stand til at give samtykke til samleje, hvorfor den tiltalte blev frifundet. I det andet forhold fandt landsrettens flertal, at forurettedes forklaring om, at hun ikke havde samtykket til samleje, hverken var understøttet af andre

beviser, ligesom der forelå andre omstændigheder, der talte imod forurettedes forklaring, hvorfor det på baggrund af den samlede vurdering af bevisførelsen, måtte anses for betænkeligt at statuere, at der var foregået samleje uden samtykke, og at tiltalte havde haft forsæt hertil. Den tiltalte blev derfor ligeledes frifundet for dette forhold.

I dommen [AM2022.01.18Ø](#) var den 16-årige tiltalte i byretten dømt for voldtægt ved samleje og andet seksuelt forhold end samleje med en person under 15 år, der ikke samtykkede heri. Landsretten fandt, ligesom byretten, at forurettede havde afgivet en detaljeret og troværdig forklaring om, at samlejet ikke var frivilligt, som på flere punkter om såvel det indledende og det efterfølgende forløb støttedes af forklaringer fra hendes mor og veninder, ligesom der allerede samme dag var foretaget en politianmeldelse af forholdet. På den anden side fandt landsretten, at tiltalte ligeledes havde afgivet en detaljeret og troværdig forklaring om, at forurettede af egen drift gik med op på værelset, selv afklædte sig noget af sit tøj, kyssede ham og under samlejet sagde nydende lyde og deltog aktivt i samlejet. Tiltaltes forklaring støttedes endvidere af iagttagelser om såvel det indledende som det efterfølgende forløb fra tiltaltes to venner samt tiltaltes sms-besked til forurettede samme morgen om forholdet. Derudover lagde landsretten til grund, at såvel tiltalte og forurettede som de øvrige fstdeltagere var meget berusede. Landsretten fandt herefter på baggrund af den samlede vurdering af bevisførelsen, at det – henset til de beviskrav, der må stilles til domfældelse i en straffesag – måtte anses for betænkeligt at finde det bevist, at tiltalte havde voldtaget forurettede.

Strafniveauet

Det fremgår af forarbejderne til den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse, at denne uændret viderefører den hidtil gældende strafferamme for voldtægt, og at straffen i sager, som ville have været omfattet af den tidligere voldtægtsbestemmelse, også efter lovændringen forudsættes fastsat i overensstemmelse med de strafniveauer, som var angivet vedrørende den tidligere voldtægtsbestemmelse.

For så vidt angår strafudmålingen i sager, som er omfattet af nykriminaliseringen, er det forudsat, at straffen skal fastsættes efter en konkret vurdering af alle sagens omstændigheder med henblik på at fastsætte en straf, som afspejler karakteren og grovheden af forbrydelsen. De groveste tilfælde af samleje uden samtykke, der kan sidestilles med fuldbyrdet samleje i sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold, der ikke er overfaldsvoldtægt, forudsættes som udgangspunkt straffet med fængsel fra 2 år og 6 måneder til op mod 3 år. Et eksempel herpå er ifølge forarbejderne, hvis et samleje gennemført uden samtykke foregår under intimiderende omstændigheder.

Ifølge forarbejderne vil der i mildere tilfælde, f.eks. i visse passivitetssituationer, kunne være grundlag for at tage udgangspunkt i et strafniveau på fængsel i 1 år og 2 måneder, da sådanne situationer efter omstændighederne vil kunne sidestilles med de situationer, hvor forurettede befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. I andre atter mildere tilfælde vil der kunne være grundlag for at udmåle en straf under dette niveau. Som eksempel herpå er nævnt tilfælde, hvor parterne har indledt et frivilligt samleje eller et samleje med samtykke, og hvor den ene part undervejs fortryder og siger fra, hvorefter gerningsmanden alligevel fortsætter samlejet.

Højesteret har i [AM2022.03.24H \(U.2022.2048H\)](#) taget stilling til strafudmålingen i en sag om voldtægt begået efter nykriminaliseringen. I den pågældende sag gennemførte tiltalte to gange i løbet af en nat, hvor forurettede opholdt sig i tiltaltes lejlighed, samleje med forurettede uden hendes samtykke, selv om hun mange gange i forløbet både forud for og i løbet af både det første og det andet samleje gav udtryk for, at hun ikke havde lyst, og bad tiltalte lade være, ligesom hun mange gange sagde, at hun ville hjem, og bad ham stoppe. Højesteret bemærkede, at det om udførelsesmåden ikke var beskrevet i anklageskriftet, at samlejerne skulle være begået under anvendelse af fysisk magt eller

trussel om vold. Efter landsrettens bevisresultat fandt Højesteret, at samlejerne på den ene side ikke kunne sidestilles med de nævnte groveste tilfælde, men at de på den anden side heller ikke kunne sidestilles med de situationer, hvor forurettede befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Højesteret fandt herefter efter en samlet vurdering, at de to tilfælde af voldtægt ved samleje uden samtykke begået mod den samme person inden for et kortere tidsrum, skulle fastsættes til 2 års fængsel.

I dommen [AM2022.12.20Ø](#), som er omtalt ovenfor, blev tiltalte idømt 3 års fængsel for voldtægt og andet seksuelt forhold end samleje, idet han under sit arbejde som taxichauffør sent om natten kørte forurettede, som var træt og beruset og på vej hjem, til et øde sted, hvor han gennemførte et fuldbyrdet samleje og andet seksuelt forhold end samleje uden hendes samtykke. Ved strafudmålingen lagde landsretten navnlig vægt på lovovertrædelsens karakter og grovhed, herunder at tiltalte havde udnyttet sit arbejde som taxichauffør til at bringe forurettede et sted hen, hvor hun ikke kunne opnå hjælp fra andre, og at han havde udnyttet hendes beruselse. Strafudmålingen i denne sag afspejler således et eksempel på de groveste tilfælde af samleje uden samtykke, der kan sidestilles med fuldbyrdet samleje i sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold, der ikke er overfaldsvoldtægt.

En række domme afspejler desuden, at domstolene har henvist til forarbejderne både i forhold til strafudmålingen i passivitetssituationer, men også i situationer, hvor forurettede har befundet sig i en tilstand, hvor den pågældende på grund af søvn eller beruselse var ude af stand til at modsætte sig handlingen. I dommen [AM2021.11.19Ø2 \(U.2022.430Ø\)](#), som er omtalt ovenfor, blev tiltalte dømt for voldtægt ved samleje og andet seksuelt forhold end samleje ved at have stukket fingre op i forurettedes skede samt blufærdighedskrænkelser ved beføling af forurettedes bryster i en situation, hvor forurettede forholdt sig helt passiv. Landsretten udmålte med henvisning til forarbejderne

straffen til 1 år og 2 måneders fængsel. Landsretten fandt, at der i den pågældende situation ikke var grundlag for at skærpe straffen som følge af, at der, foruden samleje, tillige var tale om andet seksuelt forhold end samleje og blufærdighedskrænkelse.

I [AM2022.05.25Ø](#) blev straffen ligeledes udmålt til 1 år og 2 måneders fængsel i en sag, hvor tiltalte gennemførte samleje uden samtykke med forurettede, som på grund af søvn var ude af stand til at modsætte sig handlingen. Landsretten henviste vedrørende strafudmålingen til det, der er anført i forarbejderne om strafudmålingen i passivitetssituationer. Også i dommen [AM2021.10.21V2](#) ([TfK2023.23V](#)) udmålte landsretten en straf på 1 år og 2 måneders fængsel i en situation, hvor tiltalte, som var 18 år på gerningstidspunktet, gennemførte samleje og andet seksuelt forhold end samleje med forurettede, som på grund af søvn og indtagelse af alkohol var ude af stand til at modsætte sig handlingen. Landsretten henviste til, at der ikke var grundlag for at fravige udgangspunktet for strafudmålingen i denne form for voldtægt, heller ikke selv om tiltalte også blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225. Landsretten fandt desuden, at der, trods tiltaltes unge alder og gode personlige forhold, ikke var grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

I [AM2022.05.09V](#) ([TfK2022.302V](#)) fastsatte landsretten straffen til 1 år og 4 måneders fængsel i en situation, hvor tiltalte gennemførte både vaginalt og analt samleje med forurettede uden samtykke, og hvor forurettede på grund af træthed og stærk beruselse befandt sig i en tilstand, hvor hun var ude af stand til at modsætte sig handlingen. Landsretten skærpede byrettens strafudmåling på 1 år og 2 måneders fængsel med henvisning til, at forholdet både omfattede vaginalt og analt samleje, og at tiltalte fortsatte samlejet, selv om forurettede flere gange vågnede op og sagde, at han skulle stoppe.

Strafniveauet i sager om voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje

Domstolene har også taget stilling til strafudmålingen i en række sager om voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje omfattet af nykriminaliseringen vedrørende samtykke. I dommen [AM2022.12.08Ø](#) blev den 15-årige tiltalte dømt for blufærdighedskrænkelser og voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje ved på en sovesal på en skole at have befølt forurettede inden for tøjet, hvorefter han trak forurettedes bukser ned og udførte henholdsvis "handjob" og "blowjob" på forurettede, som forholdt sig passiv og prøvede at sove. På baggrund af forholdets karakter og grovhed samt overgrebets relativt korte tidsmæssige varighed udmålte landsretten straffen til 6 måneders fængsel, som med henvisning til tiltaltes unge alder og personlige forhold undtagelsesvis blev gjort betinget.

For to tilfælde af voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje omfattet af nykriminaliseringen blev der i [TfK2022.318V](#), som er omtalt ovenfor, udmålt 10 måneders fængsel i en sag, hvor tiltalte to gange på den samme aften blandt andet kyssede og befølte forurettede og stak fingre op i og slikkede hende i skeden, selv om hun undervejs sagde fra flere gange. I [TfK2022.205V](#) blev der udmålt 6 måneders fængsel for to tilfælde af voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje, herunder til dels forsøg herpå ved at have berørt forurettedes skede og anus med sine fingre og have forsøgt at indføre dem i hendes skede og anus i en situation, hvor landsretten fandt det bevist, at forurettede ikke på noget tidspunkt havde givet samtykke til tiltaltes handlinger.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at Højesteret har haft anledning til at fastsætte strafniveauet i to sager om andet seksuelt forhold end samleje vedrørende forhold begået forud for nykriminaliseringen. I [AM2019.09.26H](#) ([U.2019.4098H](#)) fastsatte Højesteret straffen til 6 måneders fængsel for andet seksuelt forhold end samleje og blufærdighedskrænkelser begået af en kørelærer over for en køreskoleelev ved at have kysset forurettede på halsen og presset sin tunge ind i munden på hende, befølt hende på det ene bryst og på balderne, herunder inden for tøjet, samt stukket en finger op i hendes skede. I [AM2022.11.09H](#) ([U.2023.642H](#)) fastsatte Højesteret straffen til 2 års

fængsel til tiltalte, der havde tiltvunget sig oralsex og krænket blufærdigheden hos forurettede ved om natten under foregivende af at spørge om vej at have rettet henvendelse til hende, som han ikke kendte, og tilbudt hende et lift, hvorefter han i bilen udsatte hende for overgrebet, som var kortvarigt, og hvorunder han anvendte fysisk magt i begrænset omfang.

Konklusion

Det er Rigsadvokatens og statsadvokaternes vurdering, at der gennem den retspraksis, som er tilvejebragt i løbet af de to år, hvor den nye samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse har været fulgt, er sket en tilstrækkelig afklaring af bestemmelsens anvendelsesområde og rækkevidde. Der er i perioden afsagt en række domme, som belyser det nykriminaliserede område, både i tilfælde, hvor forurettede undervejs har sagt fra eller givet udtryk for sin ulyst, og i tilfælde, hvor den forurettede har forholdt sig helt passiv under det seksuelle overgreb. Domstolene ses i sagerne at have lagt vægt på bemærkningerne fra forarbejderne om forståelsen af samtykkebegrebet. Domstolene har desuden anvendt de strafpositioner, som er forudsat forarbejderne til samtykkeloven, i bedømmelsen af sagerne.

Det er på den baggrund Rigsadvokatens og statsadvokaternes vurdering, at området kan afsluttes som anklagerfagligt fokusområde.

Links til retspraksis

Nedenfor kan du finde links til retspraksis vedrørende voldtægt (nykriminaliseringen vedr. samtykke) i Vidensbasen og i Karnov.

FOKUSOMRÅDE	AFKLARING I RETSPRAKSIS	LINK TIL DOMME I VIDENSBASEN	LINK TIL DOMME I KARNOV
Voldtægt (nykriminaliseringen) Samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse efter straffelovens § 216, stk. 1, og voldtægtslignende forhold, jf. straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1	Afklaring af anvendelsesområdet og rækkevidden af den nye bestemmelse om samtykkebaseret voldtægt. Desuden skal strafniveauet i disse sager afklares. (nykriminaliseringen)	Se domme i Vidensbasen	Se domme i Karnov